

DEMONEN. ROMAN AF LEVIN SCHUCKING.

(Porta. fr. föreg. nr.) Nu kom resten av sällskapet och avbröt samtalet. Därpå började Sidone servera kaffet. Hon var så förgad att hennes hand darrade — och hon darrade ännu mer, då hon såg den frägnade blicken giva sig på hennes röster. — Vad tänkte denna amerikanska? Sidone blev förtörnad vid tanken på vad hon förtjänat vid henne. I varje fall måste hon meddelas Perikles, att hans hemlighet var säker hos henne.

FJÄRDE KAPITLET.

Längtan och kärleksorg — vilka förskräckliga demoner äro de, som kunna pina människohjärtat ända till förtvillan — och vilka vampyrer sedan — de suga ut allt vårt levnadsmod.

Perikles insåg detta alltför snart, där han låg på sin hårda soffa. Det faktum, att fröken Sidone sett honom förr och känt igen honom, skulle göra honom omöjlig i huset. Att här på Breitenol förhållanden skulle inträda, som skulle driva honom bort från hans rodnad vunnna ställning, hade friherren redan låtit honom förstå, och detta oroad honom ganska mycket. Liksom han förut varit mestadels vidtaga mätt och steg för att trygga sin ställning på honom, syntes han nu stå på honom. Han tänkte också på denna "kusin Maria", som med så litet välvilja och glädje betraktat honom — liksom om hon först nu fått se honom här — i vilken han nu såg en av sitt herrskaps släktingar, sannolikt mycket rik, görande anspråk på alla slags bekvämligheter, som för honom — honom, den fattige, till evigt förnekande av sitt adelkap dömd — saknades. Han grubblade länge på dessa pågångna tankar.

Men så pinsamma och hjärtligtande de än voro — ty till lojken av hans känslor för den unga damen hördes naturligtvis, att nu, då hon var upphyllen till honom, syntes hon honom tusen gånger mera förälskad än förut. — så hjärtligtande dessa tankar än voro, kunde de inte uttrycka hans manliga energi beständ. Och under det han hastigt reste sig upp, sade han för sig själv: — Må hon vara vem hon vill — hon är dock en amerikanska med en den friskaste och naturligaste uppfattning av förhållandena. Är hon icke uppfostrad till att akta mannen, som med sin egen kraft skaffar och uppbygger sitt eget öde? Var icke hennes fader, efter vad hon antydde, en sådan man, som måste hjälpa sig själv, och även åförligt gjort det? För tusen, andan, i det han spårade lätt i golvet med foten, om jag blott vinner till, en smula tid för att visa henne, att det också här i Europa finns män, som veta att liksom amerikanerna föra kamp för tillvaron, om han och nu sutte i en tjänares ställning vid bordet. Då Perikles med en häftig svordom besöglade dessa ord, tog det i dorren, Junker Gerwin trädde in, tillsammans med Justitieråd.

WHEN CHILDREN NEED Zam-Buk DEN skrämda panna, det skadade fingret, den skurna andan, vrickade foten eller smärtsamma brånt eller skällsåret beläs kvickt och säkert med Zam-Buk. A andra sidan finns intet annat läkemedel, som kan jämföras med det för behandling av skram, reorm eller andra utslags hudsjukdomar, som barn få av lek-kamrater. Zam-Buk är komfort för det ömma sista barnet, ty salvan är just en vetenskaplig blandning av naturens reaste örtextrakt. Det finns intet så mildt och lindrande som Zam-Buk för smärta och irritation, likväl består det av en stor antiseptisk makt. Grova feta salvor och oljor endast täppa till huden. Men Zam-Buk på grund av dess extraordinära förtäring absorberas ledigt i de tunna porerna, där dess reande belande inflytande föres in i de underliggande vävnaderna. Det är varför Zam-Buk är så underbart effektivt i inflytande av djupa sår eller inflammation. Mrs. T. D. Ruston, Children's Aid Society, Belleville, Ont., skriver: "Vi bruka aldrig något annat än Zam-Buk för våra barns sår, brännmär, skram och skador. Erfarenhet visar det överlägset allt annat för att lindra smärta och snabbt belande. Vi kunde ej vara förtur Zam-Buk."

— Här, herr justitieråd, finner ni alla de böcker och räkenskaper, ni önskar genomse. — Jag tackar er, herr von Breitenol. Jag tror, att jag på en halvtimme hämtar de nödiga uppgifterna, svarade rättsmannen. Därmed tog han, utan att invända Perikles' inbjudan, plats framför bordet, på vilket böckerna lågo. Gerwin gick. Justitierådet drog till sig en av böckerna, slog upp den och avog sina glasögon för att putsa dem, under det han såg en provande blick på Perikles, och sade liksom förstrött, i det han vände sig till sitt arbete: — Ett oangenämt arbete, det här. Vad är det, som är oangenämt, herr justitieråd? frågade Perikles, i det han slog sig ned på andra sidan bordet. Genomseendet av dessa böcker? Jag har just satt mig in i dem, och är gärna villig hjälpa er.

Det lilla justitierådet såg åter på honom, teg och begynte överblicka sifverkollektionerna i den uppslagna boken. — Hm, sade han, åter avtagande sina glasögon och än en gång putsande dem med snitbarna av sin rock. Jag menar blott, att det är ett oangenämt arbete att företaga en sådan exekution! Har ni ingen bok, där bokstaven för de sista tio åren äro samlade? — Och vilket arbete företar ni då? utropade Perikles, för vilken ett ljus syntes gå upp. Ni skall väl inte beläga något av godset med kvarstad? Justitierådet såg stort på honom. — Om det finns skulder, måste väl ni, som är förvaltare, veta det? — Jag har endast varit anställd här i tre dagar. — Jaa! Jaa! Ni vet alltså inte — Jag vet ingenting, ej heller vad ni vill säga med exekution. — Jag vill heller ingenting mera säga än, att jag är här för en exekution hos en martyr av ständsära. — En ständsärans martyr? — Det tycker ni är dumt, inte sant? utropade Perikles, kastande sig tillbaka i stolen samt genom sina nypusade glasögon betraktade Perikles. Det är dumt — mycket dumt. Men vad skall man göra? Människans vilja är för def mästa hennes — helvete. Dumma, det måste ni veta, äro de alla, som synas vara det — och blott hälften av dem, vilka icke synas — Gör ni denna vackra slutsats, medan ni betraktar mig — och jag ej företar era ord? — Nej, svarade justitierådet, jag gör denna anmärkning, enär jag förargar mig. — Och vad förargar ni er då över? — Över denna — martyren där — han gjorde en rörelse med handen över axeln mot herrskapshyggnaden. Mannen, forfar han, hade alla fördelarna av en lång och invecklad process — och nu uppger han allt — i stället för att fortsätta den, såsom jag rådde honom. Det är storartat! Själve rabbin hos Abika blev aldrig så blamrad! Mannen kallar det sin ständsära och låter huga av sig huvudet för den — skall man inte förarga sig över en sådan dårskap? — Det kommer an på ståndpunkten, herr justitieråd. — Ståndpunkten? Ah, vad säger ni! utropade justitierådet. — Den gode borgaren har ingen annan ståndpunkt än lagens paragrafer — given kejsaren det kejsaren tillkommer — och mig vad som efter lagen är mitt, det är den bästa ståndpunkten, herr förvaltare — men vi få hålla oss till arbetet, sade han och störde sig åter över boken — har ni också de där särskilda böckerna över skogshushållningen? — Vill ni säga mig vilken sak eller vilken process ni egentligen talar om, herr justitieråd? frågade Perikles. Justitierådet såg åter på honom, liksom provande, och sade: — Friherrens — naturligtvis — och hans många griller, som han kallar ständsära — av vilka han vill låta nedslakta sig, liksom om den lilla vackra amerikanska kärlek eller ynnestbevis skulle ursäktat allt annat. Denna hjärtliga, unga dam, som vi sett komma farande liksom från molnen, önskar sig med vänlig eftergi venhet slottet Breitenol och allt vad friherren äger — inte mer och inte mjåre, ända till sista öret — och friherren säger ej: mitt barn, allt annat skall jag försöka skaffa dig, men ej detta — nej, han vill överlita allt, vad hon önskar av honom — feodalmannen, stackars martyr. — Vilka konstiga människor det ändå finns! — Men jag ber er, herr justitieråd, utropade Perikles, och drog ett djupt andedrag, hur är det möjligt — med vad rätt kan den unga damen — — Varför det är möjligt? — Varför skulle det ej vara möjligt? — Sådana anspråk förekomma ofta — sådana anspråk ätmåstone — att friherren besvarar dem på sådant sätt, förekommer mera sällan. Hans fader hade två söner. Den äldre — såsom varvande stamherre — tillkom godset, han blev förlovad med en mycket vacker dam, den yngre skulle själv se, vad han kunde bli i världen. Och för denne yngre — vår friherre där uppe — syntes det vara bättre med en del

ning av godset, men då detta ej gick för sig, tog han ätmåstone fastsätta. Möjligt är också, att denna delning eller ersättning utgjort blott från den ene av dem. Om flickorna säger man naturligtvis att de föredraga de arvidna, fattiga män, som ingenting hava. Sådant beror ju på smaken, det synes, som om de hålla en fattig — men något poetisk yngling — för en rik man — och då alla poster komma till korta här i världen, så anse de alla sådana för poeter. Nog av, vår friherre skadade en vacker dag före brollöps högtiden stöttat av sina fötter — och tog bruden med sig — precis som jag säger. Dylka genombederliga, coroniosa människor göra ibland sådana puts, medan de äro unga — mycket unga. — Och den äldre brodern? inföll Perikles med den största spänning. — Den äldre brodern! Ah — om honom kunde man ej säga, att han tog saken så lätt. Han tog saken mycket svårt. Han reste efter paret — han ville mördra eller döda dem — vad vet jag? Till slut såg det ut, som om han själv gjort av med sig, ty paret återvände efter en improviserad högtidsresa efter några månader, utan att ett hår på dem drokts. — Den äldre brodern hade alltså rest till Amerika? — Så är det — precis som ni tänkt. Den ursinniga människan hade, efter ett mycket häftigt utpride med de två flyktlingarna, förklarar, att brodern, som rövad hans brud, också kunde behålla allt det andra. Men vilken den bedragne, ville gå ut i vida världen, och i stället pålade han brodern såsom straff för hans brott, att allt, som han rövad från honom — och hans, hans arv, hans lycka — skulle kännas som glömda kol på hans huvud, så fort han tänkte på honom. Ni ser, det var en vansinnig människa! Han själv hade funnit det alldeles i sin ordning, och han fick allt och brodern ingenting. — Nu, när brodern tagit sig friheten taga något, så är han drottningssliga alarm och straffar blott sig själv. Han försvinner — blir till slut gömd — och så till sist uppdyker minnet av honom i den mest överraskande gestalt man kan tänka sig: i gestalten av denna unga flicka — denna amerikanska — inte sant, hon är fortjusnade? — Denna amerikanska denna kusin Marie, är — — Den försvunnes dotter — det säger hon, hans egen dotter, hans eget barn med en från Missouri, med en miss — miss — nå, namnet gör ju ingenting till saken — i ett åkten-skap. Det är inte ätta — nej, sex — dagar sedan jag fick ett brev från Breitenol. — Maria Breitenol? — Maria Breitenol kallar hon sig. I brevet står: Min fader, som jag hade den olyckan att förlora för fyra månader sedan, gav mig i uppdrag att resa till Europa och skriva till er, som var hans familja juridiska rådgivare, om ni ännu levde. Jag har brev, som jag skall överlämna åt er med bön om att vara min rättsrådgivare. Annars måste jag vända mig till en ansead juristiker här. Jag ber om telegrafiskt svar, när jag kan få träffa er. Er tillgivna Maria Breitenol. Praktiskt uppsatt, det där — kort och gott — utan omständigheter. Var jag kan få träffa er? Naturligtvis skulle det lytt. Telegrafiskt till mig, om ni är död eller levande. Om ni händelsevis skulle vara död, så vänder det ingenting till saken, ty då gör jag mig till en annan berömd advokat här! Akta amerikanskt, eller hur? — Nå, jag lever ju ännu. Vi glädja oss ju ännu åt den angenäma tillvaron — Goethe har sagt något därom. Ni skall förstå, vad jag menar. För att göra det kort. Jag telegraferade till henne — liksom till friherren — och slutet på detta telegram är denna dumma marta, som friherren har om hälsen, och av vilken han låter strypa sig med en martyrs tålmod och resignation. — Froken Maria så således arvinge till de Breitenolska godset! utropade Perikles. — Froken Maria har bevisat på, att den förlorade hans rätt till gifto sig med miss Sarah i Missouri. Hon har fullt lagliga bevis på, att denna hade en dotter med denna person. Denna dotter, betar det i beviset, utställt av nordtyske generalkonsuln i St. Louis — hennes fader, den genombrände räven, har före sin död tänkt på allt — — Och, avbröt honom Perikles, Breitenol är fideikommiss, som i brist på söner också övergår på dottrarna. — Visserligen, visserligen, det säger friherren också, och så har det alltid varit, bedyrar han, men — min Gud — därom kan man ju processa. Varför processar han inte? Han har ju arkivet, och bevisen därför ligga i arkivet. Perikles skakade på huvudet och sade: — Han kan ej tänka på en process. Han kan blott hava tagit godset i besittning från början såsom sin broders förvaltare, beredd att i varje ögonblick lämna det tillbaka till honom. — Till honom? Nå ja, till honom! Men till denna dotter? Kan hon då verkligen bevisa, att hon är denna dotter, för vilken pappern äro utställda, att hon verkligen — — Det skulle vara oridderliga ursäkter! — I en process är intet motsäggande ödelikt! utropade justitierådet hetigt. — Tyvärr nej. — Och är det ej oridderligt, att försvinnna i en trestio år, så att folket här låter invaga sig i de största förhopp-

1,000 ägg i varje höna

Nytt system av hönsävel — Få en dollar per dusin ägg — berömd hönscudlare OMTALAR HUR

"Det stora besväret med hönscudlar har alltid varit, att så många läggningstid var för kort", säger Henry Trafford, internationell hönscudlare, och uppodlare, som nära 18 år sedan gav sig till märkanden. Likväl har det senaste systemet läggningstid 150 ägg. Om någon andra äret, så hon lägg 100 mer, så den till sex år tid, om given rätt värd. — Det skall man arbeta att få 1,000 ägg av varje höna, har få flyktningar att lägga 10 ägg; har få gamla höns lägga som unga; har att hålla upp stor äggproduktion genom de kalla vintermånaderna, så ägg äro dyra; förbrukad äggproduktion; att göra låga höns tillräckligt, så vinst av varje höna i sex vinter-månader. Dessa och många andra penning-görande hönscudlar, som tilläggs till en hönscudla, är utvalda av utvalda hönscudlare, som har sett höns eller fler. Ägg bör på till en dollar eller mer denna vinter. Det betyder stor profit för hönscudlaren, som får ägga. Mr. Trafford säger här, om ni har höns och önskar dem göra pengar för er, skär ut denna annons och skick den med ett namn och adress till Henry Trafford, Suite 494 P. Herald Bldg., Birmingham, N. Y. och ett fritt exemplar. TILL 1,000 EGG HEN" —

Utlandssvenskarnes samt jubileumutställningen i Göteborg 1923

vore villig att i bredspaltig form införa historien. Den kommit säkert att läsas allmätt. Sedan kunde "reprints" tagas och en liten ntt pamphlett utgivas billigt. Utställningen skulle föreses med ett antal exemplar av det nummer, som innehöll historien, samt också med pamfletten. Men något mer måste göras för att betacka omkostnaderna. Hogaktningstull, C. H. Lager.

SVENSK-AMERIKANARE!

Till den stora jubileumutställning, som under tiden 3 maj—30 september 1923 skall avhållas i Göteborg för högtidlighetsåret av 300-årsminnet av denna stads grundläggning, och vilken utställning till blott kommer att belysa Göteborgs och Väst-Sveriges utveckling genom de gångna tre århundradena, utan jämväl den svenska exportindustrin, den svenska konsthantverk- och konstindustrin, m. m.

vikten av, att vi genom ett värdigt deltagande i denna utställning giva våra stamförvanter i Sverige en klar bild av vårt liv och leverne här i vårt nya land, och att ni därför äro villiga att giva edert yttersta stöd, är det jag åtagit mig handhavandet av denna avdelning i den svensk-amerikanska utställningen i Göteborg. Förutom det intimaste samarbete med Sveriges representant här, Vicekonsul Theophilus Wessen, har jag konstituerat ett Centralråd och som ordförande därtill utsatt till hederorsförande, guvernören för staten Minnesota, J. A. O. Preus, och till sekreterare, herr G. Loftman, Minneapolis. Centralrådet utser för varje stat inom Forena Staterna en specialkommitté att handlägga detaljarbetet inom varje stat. För staten Minnesota är tillhitta utsedd som ordförande, prof. A. Stomberg, Minnesota Universitet, som viceordförande, herr Alfred Söderström, sekreterare för Svensk-amerikanska Historiska Sällskapet, Minneapolis, och som kassör, vicepresidenten i Gateway State Bank, Herr Knute Ekman.

Uppgift om medlemmar i komiteerna för övriga stater komma att senare lämnas, men samtliga svenska vicekonsuler inom de olika staterna torde tillävidare fylla komiteernas arbete. Svensk-amerikanare! Till Eder ställer jag nu en bönfallande uppmaning, att ni snarast möjligt lämna ert uppgift, antingen till Centralrådet för avdelningen för Svensk-Amerikaners Liv, Jubileumutställningen Göteborg 1923, C. O. Swedish Vice Consulate, 818 Lumber Exchange, Minneapolis, Minn., eller till närmaste svenske vicekonsul eller specialkommitté om allt ni tror skulle vara lämpligt för utställningen i Göteborg. För staten Minnesota är specialkommitténs adress Swedish Vice Consulate, Minneapolis, Minn.

Svensk-Amerikanare! Låt oss göra vårt bästa för att ge en hedrande bild av allt som erinar oss svenskt arbete i Amerika. Minneapolis, Minn., d. 10 aug., 1922. Gust Lindquist.

Flicka önskas

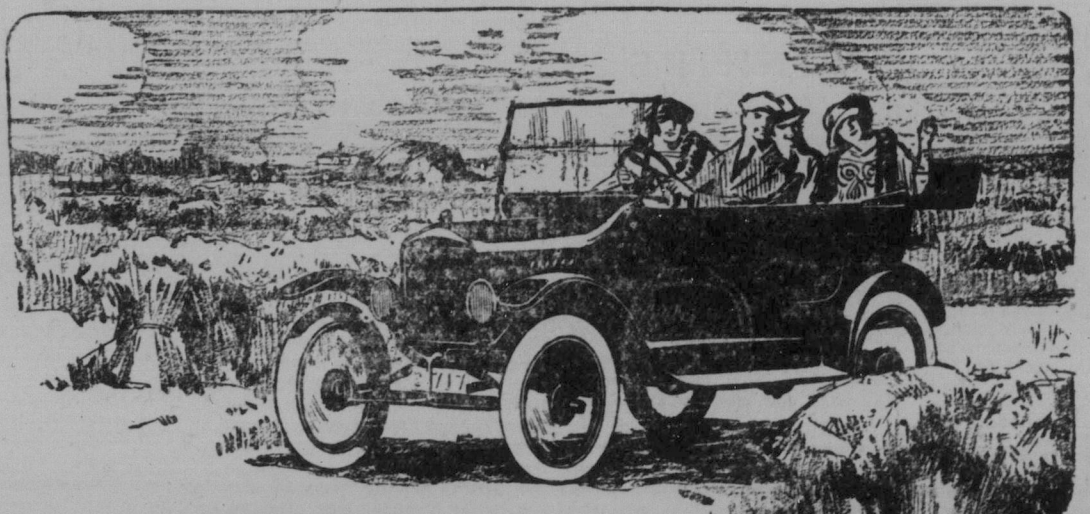
för allmänt husarbete. Händvand er till 489 Craig St., Winnipeg.

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGEN-ANKARET. Denna bok, bl. s. 100, innehåller alla råd och tips som behövs för att lyckas i affärer och i livet. Den är en verklig skatt för alla som vill lyckas. M. A. Ericus Medical Institute, 684 Union Avenue, New York.

La Salle Hotel ELMWOOD. Har åter öppnats och fullt, omöblerats. Första klass rum och akkommodation i varje hänsedande. Bästa möjlig betjäning. Taxa—\$1.00 per dag. Speciella priser för vecka eller månad. Flodryg inbäddad glasveranda. Pool rum i förbindelse. J. HAMER Agare, Wm. HUNTER Manager.

SCANDIA AND ABINGDON HOTELS. Abingdon Square, 8th Ave., Near 12th Street, New York. Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla moderna fördringar för 3:dra och 2:de klassens passagerare. REKOMMENDERAS AV LEDANDE ANGBATSBOLAG. Passagerare mötas på järnvägsstationen i New York vid ankomsten.

JACKSON BROS. Juvellerar- och Guldsmedsaffär. Speciellt uppmärksammas pastorer, J:R- och JUVELREPARATIONER. 9962 Jasper Ave., East Tel. 1747, Edmonton, Alta.

Ford TOURING Genom molnen

DEN klara solen av välstånd bryter över slätterna. Perioden av depression i västra Canada är definitivt över. Säger den förnämsta auktoriteten i ekonomi: "Vi ha kommit till den punkt, då vi årligt kunna säga, att vi befinna oss på den övre sidan av affärernas hjul". Hur snart NI stiger till toppen, beror på det kurage — och den snabbhet ni visar. Ni är enligt bästa sunda förstånd berättigad att köpa er Ford NU.

Ford TOURING \$535

Table with specifications: CHASSIS \$445, RUNABOUT \$495, TRUCK CHASSIS \$575, Startare och elektriskt ljus på dessa modeller \$85 extra, SEDAN \$830, COUPE \$840, "Closed" modeller fullt utrustade.

FORD MOTOR COMPANY OF CANADA, LIMITED, FORD, ONTARIO